

При стрічі мене поклич

Дмитро Павличко

При стрічі мене поклич,
Посміхнися бодай.
Або відвернись і, як ніч,
Голосно заритай.

Так, щоб тремтіли зірки,
Плачучи в небесах.
Так, щоб носив я віки
Серце твоє в сльозах.

Тільки, як тінь по стіні,
Мовчком не проходи,
Бо серце затисне мені
Смерті туга обротъ.